

Mindig lesznek / 16 SYBILLAK

Hiába nevezük korunkat a felvilágosodottság korának, hiába fejlődik óriási léptekkel a tudomány és technika, a babona ma is él és virul, nagyvárosokban épügy, mint Isten háta mögötti kis falukban. A jósnőknek ma épügy vannak híveik, mint évezredekkel ezelőtt a pogányvilágban, amikor a Pythiák és Sybillák fürkészték a jövő titkait. És ne gondoljuk, hogy e hívek közé csak egyszerű lelkek tartoznak, derék háztartási alkalmazottak, akiknek a konyhaajtón kopogó cigányasszony tiz fellérért elárulja, hogy egy daliás őrmester fog nem sokára megjelenni a porondon... Oh, nem! Előkelő és magukat intellektuelleknek tartó hölgyek úgy cserélgetik egymás közt a jósnők címeit, mint hajdanában nagyanyáink a sűteményrecepteket. Hol egy odvas budai

házban fedeznek fel egy kiöregedett tánc- és illemtanonót, aki „távolbalát”, hol egy Üllői-uti házmesterlakásban lakik az a csodalény, aki előtt nem titok a múlt, de a jövő sem. Igen, ma már társaságbeli összejöveteleken megszokott téma jósnőket megtárgyalni s ha egyik dáma azt a friss hirt hozza, hogy a Ferenc-köruton egy pincér neje milyen „nagyszerűket jóslott” neki, a többiek megjegyzik, sőt fel is írják a kitűnő jóvendőmondó címét. Aztán megindul a hölgyek serege a Ferenc-körut felé, közben egyik társaságtól a másikig terjed a jósnő híre-neve és az áradat egyre nő...

A pincér neje természetesen buzgón jósl az előkelő uridámáknak.

És valószínűleg nevet magában.

Joggall

Megérkezik a világhírű Sybilla

A budapesti hölgyek azonban állhatatlannak, legalábbis, ami a jósnőket illeti. Mindig újabbtól és újabbtól akarnak egyet-mást hallani multjukról, jövőjükéről. Pincér neje tehát félévig, — egy évig van „en vogue”, — aztán lehanyatlak szerencsecsillaga. Hogyne hiszen közben valaki elterjesztette, hogy nálánál sokkal különbb jóvendőmondó az a Fortuna-utcai nyolcvankilós, idős hölgy, aki valaha a Népszínházban fújta a kórust. Most babszemekből jósl. Nem telik el két hónap, és Budapest összes, jósnőket körülzállongó hölgyei arról beszélnek, mit nyilatkoztak a tarka babszemek. A kóristanót később felváltja a Dembinszky-utcai kártyavetőnő, majd ezt a Lónyay-utcai távolbalátó. A forgalom állandó, csak mindig más és más utcákban bonyolódik le.

Mindezeknek a névtelenség homályában meghúzódó, bennszülött jósnők nemrégiben olyan vetélytársnőjük támadt, aki a jobb körökben egyszerűen lehengerelte a tarka babokból és piszkos kártyákból konzultáló, kis honoráriummal beérő asszonyságokat. Ez egy élelmes hölgy, — nevezzük Sybillának — aki nem rejt véka alá tudományát, és meg akar élni, sőt jól akar élni az emberek hiszékenységből. Miután tudja, mit jelent a helyes önadminisztráció és a reklám, elhíreszelte magáról, hogy Londonból jött, amelyet egész lázba hozott szenzációs jóvendőléseivel. Aztán egyre hangosabb lett a hihorsona. Megtudtuk, hogy előszobájában tolongtak a lordok és a ladyk. Indiai maharadszák fordultak hozzá, sőt magának a velszi hercegnek is adott bölcs tanácsokat. Köszönőlevelek százával látja a multat, látja a jóvendőt! Megmond mindent, amit akarsz és amit nem akarsz! Tessék, tessék vizitelni, uraim és hölgyeim, belépődj tiz pengőtől feljebb!...

És kibérelt egy elegáns lakást az V. kerületben, mert jó üzleti érkeke van és tudja, hogy egy Londonból érkező, igényes jósnőnek jó talajon kell letelepednie. A Lipótváros pedig e tekintetben tiszta humusz.

Már, amikor az első hírek szárnyra keltek, megrezent fővárosunk jóslások iránt érzékeny hölgyvilága. De amikor már maharadszákrol is szólt a reklámtrombita, nem tudták tovább türtöztetni magukat és felkerekedtek Sybilla portájá felé. Intellektuális hölgyek, akik csak úgy dobálódnak a szür-realizmussal, spiritizmussal, naturalizmussal és egyéb izmusokkal, izgatottan csengettek be a londoni csodalényhez... És becsengettek a báró Herzfeld Clarisse-ok, zsebükben jó adag freudizmussal és pszichoanalizissal, — be a verista írónők, akik most megfelekedtek arról, hogy ők milyen realisak és modernek és tulajdonképpen utálnak minden maradiságot, — a színésznők, akiknek ősi színházi recent szerint illik mindenféle kabalákban és babonákban hinni, — az emancipált nők, akik annyira önértzetesek, hogyha férfit látnak, rögtön a sztratoszférába repülnek, hogy minél magasabbról beszélhessenek... Felkerekedtek a Lipótváros gyöngyei: a cinikus garçonne-ok is, és általában mindazok, akik a Sybilla néhány íhletett pillanatáért nem sajnálnak 10—20 pengőt kiadni...

Jóslás londoni módra

És feledve lön kóristanó, budai távolbalátó, babszemek és kártyák, és disztigvált és kevésbbé disztigvált hölgyek sorra bevonultak a londoni csoda szentélyébe, márcsak azért is, hogy megfelelhessenek, ha a barátójuk felteszi adivatos kérdést: „Vol-

tál már a Sybillánál?”

Ezek után magam is kíváncsi lettem Sybilla tudományára és egy délelőtt ellátogattam hozzá. Nem árulom el az utca nevét, még a házszámot sem, mert nem akarok reklámot csinálni. Az elsőemeleti lakásban fehérbökönyes szobalány nyit ajtót és bevezet a várószobába, ahol már nyolcan várakoznak.

A függönyös ajtó mögött egymásután tűnnek el a vendégek. Jó másfél óra mulva sor kerül rá, hogy én is átlépjem a szentélybe vezető küszöböt.

Sötétre tapétázott, kissé homályos szoba. Az ablakon nehéz, bordó függönyök, az egyik asztalkán tizenhatkaru hindu bálvány, a dívánon egy fiatal buldogg. Egyik falon széles szalagok, kínai írásjegyekkel, egy kis állványon arab füstölő, amelyből vékony füstszalag száll a magasba és enyhe tömjénillattal tölti meg a szobát. Ugy lát-szik, ennek az össze-visszaságnak az a célja, hogy bizonyos misztikus benyomást keltsen a belépőben.

Sybilla asszony kényelmes klubfotelből emelkedik fel. Haja ragyogóra festett arany-szőke, arcán valódi Bourjois-féle rózsák, — mindez azonban nem leplezheti el, hogy túl van már a negyedvirágzásan is: az ötvenes évek felé járhat. Elegáns fekete toilett van rajta, balkezén két hatalmas solitaire szikrázik.

Az üdvözlés után visszaereszkedik a klubfotelbe, leültet szemben és mély, kissé bari-tonba hajló hangon kérdezi:

— Nos, tiz, tizenöt vagy husz?...

Nem értem, mit jelentenek ezek a rejtélyes számok, a jósnő tehát a segítségemre jön és megmagyarázza, hogy ez 10, 15 vagy 20 pengő ára jóslást jelent. Tehát melyiket választom?

Habozás nélkül a tizpengőset kérem.

Bólintott és csengetett. A baloldali ajtó kinyit és egy pápaszemes, sovány hölgy jelent meg.

— Tiz! — vetette oda a jósnő, mire a sovány hölgy, mint egy szellem, eltűnt.

Sybilla most egy csomag kártyát szedett elő, háromszor megemeltette velem, aztán kirakta az előtte levő asztalkára. A kártyán meglepődtem, mert — őszintén szólva — nem gondoltam arra, hogy London szenzációja, a maharadszák udvari jóvendőmondója kártyából jóvendő, akár csak a pincér neje a Ferenc-köruton. De — gondoltam — ez biztos csak a kezdet, az igazi attrakció majd később jön.

Rakta, rakosgatta Sybilla a kártyákat, aztán így szólalt meg:

— Önt nemrég nagy szomorúság érte, — és kérdően nézett rám.

— Erről nem tudok, — feleltem.

— Pedig így van, ezt világosan mutatja a tieff-ász. Különbözn lehet, hogy nem az idén történt, hanem tavaly vagy két éve.

— Nem emlékszem.

— Különös. Ugy látszik, nem egészen jó a memoriája, — jegyzte meg szemrebbenés nélkül és oly határozottan, hogy nem mertem vitatkozni vele. Nagy utat látok, — folytatta aztán, — ön el fog utazni a tengerentúlra, Amerikába, Afrikába vagy Ausztráliába.

— Mikor? — kérdeztem érdeklődve.

— Mikor?... mikor?... Igen, megvan! A káró-felső szerint úgy 1940 körül. De lehet, hogy előbb, vagy később! A jövője tehát igen biztató, mert ilyen nagy uthoz sok pénz kell. Ön tehát gazdag lesz!

— Hogyan... — akartam ismét megrez-

kirozni egy kérdést, de Sybilla szigoruan pillantott rám:

— Kérem, ne szóljon közbe, mert a beszéd zavar!... Abszolút csendre van szükségem, különben nem látom tisztán a jövőt!... Hogy mi fog még önrel történni? Egy barátójé nagy kellemetlenségeket fog szerezni önnek, de ez nem baj, mert más oldalon ugyanakkor szerencse éri.

A csillagok is tiltakoznak

Ezzel összecapta a kártyákat és elővett egy tabellát, amelyen mindenféle sötét pontok és vonalak voltak és megkérdezte, mikor születtem. Októberben? jó, — és utána-nézett, milyen összefüggésben vagyok a csillagokkal. Kiderült, hogy elég jó helyzetem van az égitesteknél, a Jupiter kegyes hoz-zám, az Uránus is jóindulatu, a Sziriusz ugyan később bonyodalmakat fog okozni, de ebből, hála a Cassiopeia pártfogásának, elég simán fogok kikerülni. Elárulták még azt is a csillagok, hogy rendkívül báta-hölgy vagyok, szeretek például mély vízben uszni és repülőgépen utazni, — egyébként boldog é shosszu életre van kilátásom.

Mindez nem egészen stimmel, de még jobban meglepődtem, amikor a multamat vizsgálva, kijelentette, hogy egyetlen gyermek vagyok, kétszer voltam férjnél, de másodsor is elváltam...

— Ön téved, asszonyom, — vágtam közbe.

Sybilla erre sértődötten nézett rám és erőlyes hangon kijelentette, hogy az ő szava-it nem lehet kétségbevonni, mert az ő neve világgraszoló. Ő Chamberlainnek és lady Astornak is jóslott, azok is csak úgy, ámultak, mi mindent mondott meg a mult-jukból. Egyébként is mindig zavartam közbeszólásaimmal, és egyáltalán mit kívá-nok tiz pengőért? Tiz pengőért ő inkább csak a jelennel és a jövővel tud foglalkozni, választottam volna a 20 pengős jóslást, az-zal másik tabella jár, azon tisztábban látta volna multamat.

Ezzel felkelt és megadta a jelt, hogy tá-vozhatom.

— A díjat a titkárnő veszi át, — mon-dotta és a másik szoba felé mutatott.

Mikor az ajtóhoz értem, visszafordultam és láttam, hogy a londoni csodalény és a buldogg villogva néznek utánam.

*

Sybilla megnehezelt rám, mert kétel-kedni mertem tudományában. Nem mond-hattam meg neki, de most megírom — ta-lán elolvassa —, hogy egyenesen csodalattal gondolok rá. Mert aki egy füstölő, egy pakli kártya és egy pettyes tabella segítségével ilyen pompásan tudja kamatoztatni az em-berek babonás hajlamát (vagy ostobaságát), az igazán megérdemli a bámulatot és azt, hogy briliánsgyűrűket viseljen az ujján.

Bartók Iréne.

A keresztény világ nagyszabású ünnepe lesz az idei katolikus nagyhét Bécsben

A Stefanskirche ötszázéves jubileuma — Féláru vasúti jegy Bécsbe

Bécsből jelentik: Javában folynak az elő-készületei annak a nagyszabású egyházi és világi ünnepségnak, amelyet szeptember 7—12-ig Bécsben, az idei katolikus nagyhéttel kapcsolatban, a középkori építészeti világhírű remekműve és a keresztény Bécs büszkesége: a Stephanskirche fennállásának ötszázéves jubileuma alkalmából tartanak meg. Ugyan-erre az időpontra a keresztény világnak még egy jubiláris eseménye ad alkalmat a külön ünneplésre, és pedig az, hogy Bécsben két-százötven esztendővel ezelőtt törték le a török-ök uralmát.

A katolikus ünnepi nagyhét egyházi ese-ményei szeptember 6-án magasrendű és egy-házi külsőségekben is impozáns és bensősé-ges Szentlélek áhitatossággal kezdődnek, szept-ember 7. és 8-án a nagygyűlés előkészítő ta-nácskozásai és előkészületei folynak, majd szeptember 8-án este lesz a nagyhét ünnepi megnyitása. Szeptember 9-én az események sokaságából kiemelkedik a parasztnap, aka-démikusok ünnepe, a gyermeknap, a nők napja, szeptember 10-én pedig ünnepi isten-tisztelet lesz Schönbrunnban, a császári ká-polnában. Ugyanezen a napon délután a Sta-dionban rendeznek ifjusági ünnepeket. Szept-ember 11-én ima és áldozatnap, továbbá Mária-ünnepe, este fényes ünnepi kivilági-tás lesz, szeptember 12-én pedig az osztrák kormány világi ünnepe rendezésével kap-csolódik bele a nagyhét eseményeibe. Ugyan-ezen a napon a nagyhétet vallásos záró-ünneppel fejezik be a Szt. István-dómban. A nevezetes hetet szeptember 13-án Maria-zellbe rendezendő zárandoklattal fejezik be.

*

A katolikus nagyhét alkalmából Bécsbe utazó magyar közönségnek az osztrák szö-vetségi vasutak vonalain ötvenszázalékos kedvezményt nyújtanak, annak az ünnepi igazolójeggynek az alapján, amelyet darabon-ként öt pengőért be lehet szerezni a Magyar-ság Utazási Osztályánál (IV., Eskü-ut 6. Tel: 88-8-66).